

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové, v právní věci žalobce: **Mgr. J. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025, čj. MD-10955/2025-160/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2025, čj. 19 A 22/2025-24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Nejvyšší správní soud se v tomto rozsudku zabýval tím, zda výjimka ze zákazu předjíždění zakotvená v § 17 odst. 5 písm. f) bodě 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), umožňuje předjíždět na nebo bezprostředně před přechodem pro chodce, který je součástí křižovatky s řízeným provozem.

[2] Magistrát hlavního města Prahy shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestupku se měl dopustit tím, že dne 6. 4. 2023 ve 13:09 hod. jel v ulici Sokolovská, Praha 8,

motorovým vozidlem po tramvajovém pásu odděleném od vozovky obrubníkem, předjížděl vlevo jiná vozidla a před křižovatkou s ulicí Vacínova bezprostředně před přechodem pro chodce předjížděl jiná vozidla. Dále pokračoval v jízdě od ulice Heydukova k ulici Palmovka, přičemž nejel podél nástupního ostrůvku tramvaje vpravo. Magistrát hlavního města Prahy uložil žalobci pokutu ve výši 8 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný odvolání žalobce zamítl.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou.

[4] Městský soud žalobu zamítl. Uvedl, že výjimka ze zákazu předjíždění zakotvená v § 17 odst. 5 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu je stanovena právě jen pro případ jízdy křižovatkou. K dalším zákazům předjíždění popsaným pod písm. a) až e) a g) se nevztahuje. Přechod pro chodce je místo s vysokým rizikem kolize s chodcem. Ten má při střetu s vozidlem jasnou nevýhodu s ohledem na jejich hmotnost a rychlost. Předjíždění na přechodu pro chodce je proto obecně zakázáno. Dále k tomuto výkladu městský soud uvedl, že by extenzivní výklad zakotvené výjimky postrádal smysl. Takovým výkladem by totiž bylo možné dojít i k závěrům, že při předjíždění v křižovatce s řízeným provozem se neuplatní např. zákaz předjíždění z důvodu nedostatečného rozhledu nebo nemožnosti se bezpečně zařadit. Obdobně absurdní situace by vznikla při opačném rozšíření výkladu, tj. že by bylo možné předjíždění mopedů či kol na přechodu pro chodce. Tím by ale vznikaly pro chodce nebezpečné situace.

[5] Dále městský soud podotknul, že prvostupňový správní orgán nemusel ve výroku rozhodnutí uvést, že se jednalo o křižovátku s řízeným provozem. Předjíždění na přechodu pro chodce je zakázáno obecně. K tomuto městský soud doplnil, že přechod pro chodce se ostatně nacházel až za křižovatkou.

[6] Městský soud se zabýval i tím, zda byla dodržena absorpční zásada. Magistrát hlavního města Prahy totiž rozhodoval o dalších přestupcích žalobce (přestupek ze dne 23. 9. 2023 a 9. 11. 2023), a to odděleně pod sp. zn. S-MHMP 2057735/2023/ŠkM. Žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 a § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Uložil mu pokutu ve výši 35 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců. Žalovaný rozhodl o odvolání tak, že jej zamítl.

[7] Městský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uzavřel, že absorpční zásada byla dodržena. Vyložil, že účelem absorpční zásady je vyloučit odpovědnost delikventa pouze mimo rámec maximální zákonné sazby trestu. Prolamuje minimální sazbu trestu tak, aby součet samostatně uložených trestů nesmí přesáhnout maximální sazbu trestu za přestupek nejprísněji trestaný. V posuzovaném případě činil součet obou pokut 43 000 Kč, což je o 7 000 Kč méně, než je hranice maximální výše pokuty. Absorpční zásada se nicméně neuplatní při zaznamenání bodů. Příslušný správní orgán totiž nemá možnost správního uvážení. Pouze dle přílohy k zákonu o silničním provozu do systému zaneše příslušný počet bodů odpovídající spáchanému přestupku.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření účastníků

[8] Žalobce (stěžovatel) se proti rozsudku městského soudu bránil kasační stížností. V ní namítal, že:

pokračování

1. přechod pro chodce je součástí křižovatky s řízeným provozem a předjíždění na něm umožňuje výjimka stanovená v § 17 odst. 5 písm. f) bodě 4 zákona o silničním provozu;
2. žalovaný měl ve výroku uvést, zda se přechod pro chodce nacházel v křižovatce s řízeným provozem;
3. žalovaný a správní orgán prvního stupně nezohlednili absorpční zásadu ve vztahu k záznamu bodů;
4. řízení o přestupku je zatížené vadou, protože správní orgán prvního stupně nepřihlédl při rozhodování o výměře a druhu trestu k osobní situaci stěžovatele.

[9] K první kasační námitce stěžovatel uvedl, že zákaz předjíždění i na přechodu pro chodce, který je součástí křižovatky s řízeným provozem, by obsah této výjimky vyprázdnil. Křižovatky s řízeným provozem bez přechodu pro chodce se totiž prakticky nevyskytují. Ostatně i sám zákon o silničním provozu podle stěžovatele předpokládá, že součástí křižovatky s řízeným provozem je i přechod pro chodce. V § 54 zákona o silničním provozu je totiž křižovatka s řízeným provozem uvedena jako místo, kde chodec může vozovku přecházet. Tím podle stěžovatele zákon o silničním provozu předpokládá, že její součástí je přechod pro chodce. Jelikož je provoz na křižovatce řízený, nemůže se podle stěžovatele stát, že chodec bude mít povolený vstup do vozovky (na přechod pro chodce) v momentě, kdy budou vozidla užívat vozovku k jízdě či předjíždění.

[10] Žalovaný se nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

III.a Kasační stížnost je přijatelná

[11] Jelikož v nyní projednávané věci rozhodovala specializovaná samosoudkyně, zabýval se Nejvyšší správní soud tím, zda je kasační stížnost přijatelná.

[12] Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. Nejvyšší správní soud, *Ostapenko*).

[13] Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře dosud nevyslovil k tomu, zda výjimka stanovená v § 17 odst. 5 písm. f) bodě 4 zákona o silničním provozu umožňuje předjíždět na přechodu pro chodce, který je součástí křižovatky s řízeným provozem. Kasační stížnost je proto přijatelná.

III.b Nepřípustné námitky

[14] Nejvyšší správní soud se následně zabýval přípustností kasační stížnosti, respektive kasačních námitek. Nepřípustné námitky jsou podle § 104 odst. 4 správního řádu ty, které se opírají „*jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*“ (rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2023, čj. 9 Afs 70/2023-73, bod 38).

[15] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že správní orgán prvního stupně v rozporu s § 37 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, nepřihlédl při rozhodování o druhu a výměře trestu k jeho osobní situaci.

[16] Nejvyšší správní soud ze soudního spisu městského soudu ověřil, že stěžovatel v žalobě pouze obecně namítal, že správní orgán prvního stupně nezohlednil kritéria obsažená v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobní námitku však blíže neodůvodnil a ani neuvedl, jaké konkrétní okolnosti správní orgán prvního stupně pominul. V rozvinutí námítka mu přitom nic nebránilo. Kasační námitka je proto nepřípustná podle § 104 odst. 4 soudního řádu správního.

[17] Podle § 102 soudního řádu správního je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. K jejímu věcnému projednání je tedy zapotřebí, aby stěžovatel cíleně reagoval právě na rozhodnutí krajského soudu a krajským soudem kvalifikovaným způsobem vyslovené závěry. Kasační stížnost, která je pouhým doslovným opakováním žalobních námitek, není způsobila věcného soudního přezkumu. Kasační námitky nelze nahrazovat zopakováním námitek z podaného odvolání či žaloby, neboť tato podání směřovala proti jiným rozhodnutím, než které je nyní předmětem přezkumu ze strany Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel tedy musí reagovat na argumentaci krajského (městského) soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský (městský) soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž jakkoliv reflektuje argumentaci krajského (městského) soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský (městský) soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského (městského) soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; rozsudek NSS ze dne 5. 11. 2020, čj. 7 Ads 243/2020-14, bod 5).

[18] Městský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vyložil, že absorpční zásadu u záznamu bodů v případě vícečinného souběhu přestupků nelze analogicky použít. Je totiž třeba rozlišovat dvě řízení. Na jedné straně jde o řízení přestupkové (řízení o odpovědnosti za konkrétní přestupek a uložení sankce) a na straně druhé zaznamenání bodů a následné řízení námitkové (řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů). Při zaznamenání bodů zákon o silničním provozu neposkytuje správnímu orgánu prostor ke správnímu uvážení v otázce neudělení bodů nebo počtu bodů. Stanoví pouze povinnost příslušné body udělit. Nelze proto dovodit uplatnění absorpční zásady v podobě souhrnného trestu. Právní úprava a ani povaha bodového systému to neumožňují (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2016, čj. 2 As 321/2015-28, body 18 a 19).

[19] S touto argumentací stěžovatel v kasační stížnosti blíže nepolemizuje. Pouze uvádí, že pokud konstrukce bodového systému neumožňuje správní uvážení, je vedení společného

pokračování

řízení jediným způsobem, jak se absorpční zásada může na udělení bodů uplatnit. Městský soud ovšem v rozsudku jasně a srozumitelně vyložil, proč je tento názor stěžovatele mylný. Nejvyšší správní soud tak námitku považuje ve smyslu § 104 odst. 4 soudního řádu správního za nepřípustnou.

[20] Přípustná je námitka spočívající v tom, zda je přechod pro chodce součástí řízené křižovatky a předjíždění na něm umožňuje výjimka stanovená v § 17 odst. 5 písm. f) bodě 4 zákona o silničním provozu. Přípustná je i námitka, dle které prvostupňový správní orgán pochybil, jestliže ve výroku neuvedl, zda se jednalo o přechod, který je součástí křižovatky s řízeným provozem.

III.c Předjíždění na přechodě pro chodce je zakázané bez výjimek

[21] Ve věci je stěžejní otázka, zda právní úprava umožňuje předjíždět na přechodu pro chodce nebo bezprostředně před ním, pokud se nachází v křižovatce s řízeným provozem.

[22] Příslušná právní úprava zákazu předjíždění zakotvená v § 17 odst. 5 zákona o silničním provozu stanoví, že:

„Řidič nesmí předjíždět

- a) nemá-li před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí,*
- b) jestliže by se nemohl bezpečně zařadit před vozidlo nebo vozidla, která hodlá předjet,*
- c) jestliže by ohrozil nebo omezil protijedoucí řidiče nebo ohrozil jiné účastníky provozu na pozemních komunikacích,*
- d) na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a bezprostředně před nimi,***
- e) dává-li řidič vpředu jedoucího vozidla znamení o změně směru jízdy vlevo a není-li možné předjetí vpravo podle odstavce 1 nebo předjetí v dalším volném jízdním pruhu vyznačeném na vozovce v tomtéž směru jízdy,*
- f) na křižovatce a v těsné blízkosti před ní; tento zákaz neplatí 1. jde-li o předjíždění vpravo podle odstavce 1, 2. jde-li o předjíždění jízdních kol, mopedů a motocyklů bez postranního vozíku, 3. na hlavní pozemní komunikaci, 4. na křižovatce s řízeným provozem.***
- g) na železničním přejezdu a v těsné blízkosti před ním“*

[23] Podle § 54 odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že „[j]e-li blíže než 50 m křižovatka s řízeným provozem, přechod pro chodce, místo pro přecházení vozovky, nadchod nebo podchod vyznačený dopravní značkou "Přechod pro chodce", "Podchod nebo nadchod", musí chodec přecházet jen na těchto místech. Na přechodu pro chodce se chodí vpravo.“

[24] Křižovatkou s řízeným provozem se podle § 2 písm. y) zákona o silničním provozu myslí křižovatka „na které je provoz řízen světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály nebo příslušníkem policie ve stejnokroji, příslušníkem Vojenské policie ve stejnokroji nebo usměrňován strážníkem obecní policie ve stejnokroji.“

[25] Jak příhodně vyložil městský soud v bodech 28 a 29 napadeného rozsudku, v ustanovení § 17 zákona o silničním provozu je taxativně stanovený výčet míst a situací, kdy je předjíždění zakázáno. Obecně platí, že nevyskytnou-li se v silničním provozu situace uvedené v odstavci 5 citovaného ustanovení, může řidič zahájit předjíždění. Zákazy předjíždění jsou pak odvislé jednak od subjektivního posouzení konkrétní situace na silnici

řidičem vozidla [písm. a) až c)], jednak jsou vymezeny místem na pozemní komunikaci [písm. d) až g)] (rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2011, čj. 2 As 106/2010-141).

[26] K samotnému předjíždění Nejvyšší správní soud připomíná, že patří samo o sobě k jednomu z nejrizikovějších situací v provozu na pozemních komunikacích. Na pečlivé rozmyšlení a bezpečné provedení tohoto manévru tak lze nepochybně klást vysoké nároky, včetně předvídání případných méně závažných chyb ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích (rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2024, čj. 5 As 34/2023-23, bod 47).

[27] Výjimky ze zákazu předjíždění v § 17 odst. 5 písm. f) bodech 1 až 4 zákona o silničním provozu jsou taktéž stanoveny taxativně. Jazykovým výkladem lze dojít k tomu, že výjimky se vztahují pouze k zákazu předjíždění v křižovatce. Výjimky jsou uvozené slovy „tento zákaz“, kdy „tento“ se vztahuje právě na zákaz předjíždění na křižovatce. Uvedený závěr podporuje i systematický výklad. Výjimky ze zákazu předjíždění jsou jakožto body podřazeny právě pod písm. f), které zakazuje předjíždění v křižovatce.

[28] Jak vhodně poukázal městský soud, pro výklad, který by umožnil rozšíření těchto výjimek i na zákazy předjíždění zakotvené v písm. a) až e) a g), neexistuje ani racionální důvod. Nedávalo by smysl, aby bylo možné v křižovatce s řízeným provozem předjíždět i v případě, že by řidič neměl dostatečný rozhled nebo se nemohl bezpečně zařadit. Tím by vznikaly nebezpečné a nežádoucí situace.

[29] Nebezpečné a nežádoucí situace nastávají právě i při předjíždění na přechodu pro chodce nebo bezprostředně před ním. Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že přechod pro chodce je místo s vysokým rizikem kolize vozidla s chodcem. Chodec je přitom oproti vozidlu s ohledem na jejich hmotnost a rychlost v nevýhodě. K zákazu předjíždění na přechodu pro chodce nebo bezprostředně před ním ostatně Nejvyšší správní soud již vyslovil, že jeho smyslem je „*zajištění bezpečnosti chodců, kteří přecházejí po přechodu pro chodce ve chvíli, kdy jim vozidlo jedoucí po vozovce dalo přednost*“ (rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2017, čj. 1 As 196/2016-24, bod 18). Pokud by takové zastavující nebo zpomalující vozidlo předjelo jiné vozidlo, ohrozilo by tím bezpečnost chodců, kteří již mohou před zastaveným vozidlem na přechodu přecházet. Řidič vozidla jedoucího za vozidlem dávajícím chodcům přednost je pak povinen dbát zvýšené opatrnosti, neboť pravděpodobnost střetu s chodci v případě pokračování v jízdě je vysoká. I kdyby vozidlo jedoucí před ním zcela před přechodem zastavilo, nejednalo by se o vozidlo nebo překážku provozu na pozemních komunikacích, které by bylo možné objet s odkazem na § 16 silničního zákona (rozsudek NSS čj. 1 As 196/2016-24, bod 18).

[30] Takový výklad přitom nemá za následek „vyprázdňení“ výjimky, jak se mylně domnívá stěžovatel. Přechod pro chodce totiž není součástí každé křižovatky s řízeným provozem. U takových křižovatek se pak výjimka uplatní.

[31] Ustanovení § 54 odst. 1 zákona o silničním provozu vyjmenovává přechod pro chodce a křižovatku s řízeným provozem jako dvě samostatná a odlišná místa, na kterých je chodec povinen přecházet. Zakotvuje pouze povinnost pro chodce. Na zákaz předjíždění zakotvený v § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu nemá vliv.

[32] Správná není ani stěžovatelova úvaha, že vozidla nemohou křižovatkou s řízeným provozem projíždět v momentě, kdy je chodcům povoleno přecházení na přechodu pro

pokračování

chodce. Křižovatka a přechod pro chodce mohou být řízeny samostatnými světelnými signalizačními zařízeními. Může se proto stát, že chodec bude mít povolený vstup do vozovky (na přechod pro chodce) v momentě, kdy budou vozidla jedoucí z jiného směru nebo měnící směr jízdy užívat vozovku k jízdě či předjíždění. Řidič vozidla ani nemůže předpokládat, že světelná signalizace na přechodu pro chodce bude odpovídat světelné signalizaci platící pro vozidla (tj. že v momentě, kdy bude vozidlu umožněno pokračovat v jízdě, bude na všech přechodech, které jsou součástí křižovatky, chodcům zakázáno přecházení). Každý účastník provozu se totiž musí ve své dopravní situaci rozhodovat podle značek, signálů a pravidel určených pro něj, nikoliv pro jiného účastníka silničního provozu (rozsudek NSS čj. 8 As 98/2012-31, bod 15).

[33] Nejvyšší správní soud k námitce stěžovatele uzavírá, že i na přechodu pro chodce, který je součástí křižovatky s řízeným provozem, platí zákaz předjíždění podle § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu. Výjimka ze zákazu předjíždění zakotvená v § 17 odst. 5 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu se vztahuje pouze k obecnému zakazu předjíždění v křižovatce. Stěžovatelova námitka není důvodná.

[34] S ohledem na přijatý závěr bylo nadbytečné, aby se Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda se přechod pro chodce nacházel v křižovatce s řízeným provozem či nikoliv. V obou případech je totiž předjíždění na přechodu pro chodce zakázané. Sám stěžovatel přitom nespороval, že na přechodě pro chodce předjížděl. Argumentoval pouze, že mu takové předjíždění právní úprava dovoluje.

[35] Závěrem proto Nejvyšší správní soud posoudil, zda městský soud neoprávněně doplnil rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel namítal, že prvostupňový správní orgán ve výroku rozhodnutí neuvedl, zda se přechod pro chodce nacházel v křižovatce s řízeným provozem. Městský soud se podle názoru stěžovatele tuto vadu pokusil zhojit. V bodě 33 rozsudku za tím účelem uvedl, že dle žalovaného se přechod pro chodce nacházel až za křižovatkou.

[36] Nejvyšší správní soud k tomuto uvádí, že městský soud sice v bodech 33 rozsudku zmínil, že přechod pro chodce je až za křižovatkou. Vymezil, že pro řidiče jedoucího směrem do centra bylo podle § 2 písm. x) zákona o silničním provozu hranicí křižovatky místo vyznačené vodorovnou dopravní značkou "Příčná čára souvislá" před vjezdem do křižovatky. Koncem křižovatky byla křižovatky kolmice k ose vozovky v místě, kde pro křižovátku začíná zakřivení okraje vozovky (tedy místo před přechodem). Tento argument nicméně městský soud použil pouze jako podpůrný (to ostatně vyplývá již ze samotného uvození bodu slovním spojením „lze dodat“). Nosným důvodem je skutečnost, že předjíždění na přechodu pro chodce a v jeho bezprostřední blízkosti je obecně zakázáno. S takovým hodnocením Nejvyšší správní soud souhlasí. Pro posouzení, zda obviněný porušil § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu není podstatné, zda se přechod nacházel na křižovatce s řízeným provozem či nikoliv. Podstatné je, zda se jednalo o předjíždění na přechodu pro chodce nebo v bezprostřední blízkosti před ním. Ani tato námitka není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[37] Námitky uplatněné stěžovatelem nejsou důvodné. Nejvyšší správní soud proto rozhodl podle § 110 odst. 1 věty poslední soudního řádu správního a kasační stížnost zamítl.

[38] O nároku na náhradu nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a náhradu nákladů mu proto nelze přiznat. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. ledna 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu